

192 schodů. Mladý Bohuš, který ve věži žil až do svých dvaceti let, absolvoval takových výstupů nepočítaně – jenže většinou na zádech svého tatínka. „Bohuš jako školák byl tělesně velmi slabý. Proto jej tatínek nosil dolů i na věž na zádech,“ vzpomíná na dětství ve věži skladatelova sestra Marie.

Ta zároveň popisuje i to, jak se na malém prostoru vysoko nad městem žilo. „Brambory, uhlí a dříví jsme měli v dolní komoře věže. Kloset byl vestavěn u druhého výtahu za hodinami. Pro pitnou vodu se chodilo do domu „U růže“, proti hotelu Poličan, v jehož rohu byla kašna. Ostatní vodu jsme chytali ze střechy věže. Šel-li k nám někdo, zatahal u vchodu kostela za rukověť a zvonek v naší světničce nás vyvolal na ohoz.“

Ve věži bydlela rodina Martínů proto, že skladatelův tatínek byl takzvaným pověřeným zaměstnancem starostenského úřadu. Mezi jeho povinnosti například patřilo obhlížet okolí města, a pokud někde spatřil požár, začal bít zvonem na poplach.

V současné době je světnice upravená tak, aby co nejvíce evokovala atmosféru doby, kdy v ní Bohuslav Martinů žil.

FOTO: JINDŘICH HLAVÁČEK

Na Bídě to není bídné

Po prohlídce věže projděte malou úzkou uličkou, jmenuje se Hradební, na břeh Synského rybníka. Cestu k rybníku si koneckonců můžete dopředu prohlédnout právě z kostelní věže. V malé vycházkové aleji si můžete na chvíli odpočinout a přes vodní hladinu si prohlédnout zřidilou architekturu Masarykovy školy. A pokud sejdete z úzké cesty na pečlivě strážný trávník, položte si ruku na zeď městských hradeb. Budete se dotýkat opevnění, které se řadí mezi nejzachovalejší ve střední Evropě.

Masivní hradby nechal už ve třináctém století vybudovat Přemysl Otakar II. Původní hradbu však tvořily jen dřevěné palisády doplněné čtyřmi kamennými bránami s padacím mostem.

Když pak do Poličky zavítal Karel IV., vydal příkaz k posílení obrany města stojícího na hranici království. Hlavní opevnění bylo kamenné, posílené devatenácti baštami a vodním příkopem. Čtyři městské brány měly ohoz a cimbuří. Robustní zdi jsou široké téměř dva a půl metru a dosahují výšky až deseti metrů. Délka městského opevnění přesahuje jeden kilometr.

Dvaadvacet metrů vysoký morový sloup na Palackého náměstí

Kolem rybníka a později parkem vás cesta zavede až k ulici Na Bídě. Nebojte se – název nemá nic společného se současným stavem, naopak. Ulice Na Bídě je místem, kde opravené městské hradby nabývají té nejmalebnější podoby. Barevné nízké domky, ve kterých je nyní hostinec, cukrárna a penzión, připomínají poetiku Zlaté uličky na Pražském hradě. Půjdete-li ulicí podél hradeb dál, objeví se po vaší pravé ruce malý obchůdek „U tetiček paliček“. Chcete-li si z Poličky odvézt malý suvenýr na památku, vejďte dovnitř. Uvidíte, jak se tu před vašimi očima zrodí ručně paličkovaná krajka, kterou si můžete hned koupit. Stejně filigránsky působí i zdobená vajíčka – místní specialita. Nejsou totiž malovaná, ale jejich skořápka je vyřezávaná do ornamentů stejně jemných jako krajka.

Mor a skateboardy

Až vás ulice Na Bídě zavede k poště, vraťte se Tyršovou ulicí na hlavní Palackého náměstí. Přímo v jeho středu se nachází dvaadvacet metrů vysoký morový sloup, který obyvatelé města nechali v roce 1731 vystavět jako poděkování za ochranu před zhoubnou epidemií v roce 1713. Podle mínění odborníků nemá tento sloup v Čechách sobě rovného.

Od vrcholku sloupu pak sklopte pohled dolů. Uvidíte asfaltovou plochu náměstí. Co je →

KAM NA JÍDLO

Jak bájný Excalibur do mohutného balvanu je v jihovýchodním rohu Palackého náměstí vetknutý do chodníku obří kovaný meč – nepřehlédnutelné znamení historické restaurace zvané **Herešova krčma**. Pod cihlovými klenutými stropy se dříve uchovávaly drogistické zásoby a z velkých sudů se stácel líh a petrolej, dnes tu však ve starobylém duchu zařízená krčma nabízí bohatý výběr pečinek, ryb a zvěřiny. Obsluha v rezných košilích je rychlá a pozorná a vyplatí se pozorovat, odkud že vám vlastně přinese objednané jídlo. V poslední z několika místností visí na zdi obraz, který dovedně maskuje výdejní okénko do kuchyně. Tajnými dveřmi tak nepřichází do krčmy Herešův duch, nýbrž plné talíře. Dva strážníci si tu u pivem zapitého jídla pohodlně vystraší se třemi sty korunami. V horkých dnech je možné posedět i na venkovní zahradce. Tel.: 461 725 145, 728 245 455

Na nejruznější úpravy steaků se specializuje restaurace **Šenk nožiče Dobroty** v ulici Na Bídě. Hned v sousedním malém domku je podnik nazvaný **Dobrotovo kafičko**, cukrárna a denní kavárna. Tel.: 461 724 417

Jídelní lístek čítající k padesáti položkám vám předloží v Restauraci **Jordán** vedle pošty v Tyršově ulici. Ceny za nejruznější úpravy drůbežního masa se pohybují mezi sedmdesáti a osmdesáti korunami, za poctivý biftek dáte jen něco málo přes stokrát. Tel.: 608 265 151

Na italské pizze si můžete pochutnat v Restauraci **Apalucha** v ulici Čs. Armády. Tel.: 461 725 500

Magazín IN spolupracuje s Českou centrálou cestovního ruchu